

N:o 11.

Ank. till Riksd. Kansli d. 16 Mars 1871, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af 30 Kap. 10 § Rättegångs-balken.

Nämnda lagrum lyder i de två första mom. sålunda: »Å den dag nu föresatt är, gifve den sökande sina påminnelser i saken hos Konungen in, med de afskrifter, han i Hofrätten undfätt; och vederparten tage då dem emot och svare sedan derå den tjugondeandra dagen derefter, den oräknad, när han sin vederparts skrift anammade. Ej må dessa parternas skrifter vidlyftigare vara, än högst tre ark hvardera, vid bot tio daler för hvart ark deröfver är: och gifve den, som svarar, sin skrift tvefaldt in.»

Häri har nu Herr *Peter Petersson* uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 34) föreslagit den ändring, att i revisions-saker sökanden skulle, likasom vederparten, ingifva sin inlaga tvefaldt, hvarigenom undveks, att originalhandlingar utlemnades och möjligen förstördes.

Något giltigt skäl, hvarföre allenast svaranden skall ingifva sin inlaga i två exemplar, torde väl svårligen kunna uppgifvas. Snarare skulle man kunna säga, att en föreskrift derom för sökanden vore mera af nöden, då det väl alltid måste vara angeläget för svaranden att få emottaga de handlingar, på hvilka motparten grundar sitt ändringssökande, men deremot sökanden endast i det fall, att han anser sig böra vid muntligt förhör bemöta hvad svaranden andragit, behöfver erhålla del deraf ge-

nom afskrift. Efter hvad till Lag-Utskottets kunskap kommit, har saknaden af föreskrift för sökande att ingifva sina påminnelser, med dertill hörande handlingar, i två exemplar vållat olägenheter, i det att stundom svaranden längre tid behållit sådana handlingar och återställt dem först sedan viten blifvit honom förelagda; och då det fall lätt låter tänka sig, att svaranden förstör de handlingar han fått emottaga, handlingar, hvilka kunna vara af den beskaffenhet, att de alldeles icke, eller åtminstone icke utan svårighet, kunna ersättas, har Utskottet icke tvekat att föreslå en förändring af det ifrågavarande lagstadgandet i den af motionären föreslagna syftning, hvarigenom samma stadgande skulle bringas till öfverensstämmelse med hvad som i motsvarande fall gäller i afseende å ändringssökande i Hofrätt. 27 Kap. 6 § Rättegångs-balken stadgar nemligen, att »alla inlagor med bevis, som dertill höra, ehvad det är i lagvadda eller instämnda saker, skola tvefaldt ingifvas.»

På grund häraf och med erinran, att, vid en förändring af första mom. uti förevarande lagparagraf, orden »med de afskrifter, han i Hofrätten undfått», böra utgå, såsom, i följd af den förändring 30 Kap. 7 §. Rättegångs-balken undergått genom Kongl. Förordningen den 27 November 1854, saknande betydelse, hemställer Utskottet vördsamt,

att Riksdagen ville för sin del besluta en författning, hvarigenom förordnas, att 30 Kap. 10 §. 1 mom. Rättegångs-balken skall erhålla följande förändrade lydelse:

Å den dag nu föresatt är, gifve den sökande sina påminnelser *med de bilagor, som dit höra, tvefaldt* hos Konungen in; och vederparten tage då dem emot, och svare sedan derå den tjugondeandra dagen derefter, den oräknad, när han sin vederparts skrift anammade.

Stockholm den 14 Mars 1871.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Herr *Beckman* och Herr *Carlén* hafva begärt få antecknadt, att de ej i afgörandet af detta ärende deltagit.